

К 78/Д 96



120000868662

11 — 13
април

1977

929 / 900 др

ТЕАТЪРЪТ НА КОНСТАНЦА



ГОСТУВАНЕ
на оперния
театър от
КОНСТАНЦА
СР РУМЪНИЯ

$$K \frac{1977}{25}$$

$$K \frac{78}{1.96}$$

$$K 752.1$$

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

Носител на орден „Червено знаме на труда“

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"



120000868662

ГОСТУВАНЕ на

Оперния театър от

КОНСТАНЦА,

Социалистическа

Република

РУМЪНИЯ

(11 — 13 АПРИЛ 1977)

XXVIII сезон 1976/1977

Р У С Е

447784

TEATRUL LIRIC CONSTANTA

PREZINTA

REGELE ISTROS

OPERA DE JULIUS SZARVADY

DON QUIJOTE

BALET DE LUDWIG MINKUS

TRUBADURUL

OPERA DE GIUSEPPE VERDI

RUSSE, BULGARIA, 11-13 APRILIE 1977

11 април, понеделник, 19 часа

КРАЛ ИСТРОС

ОПЕРА ОТ ЮЛИУС САРВАДИ

12 април, 19 часа

ДОН КИХОТ

БАЛЕТ ОТ ЛУДВИГ МИНКУС

13, април, сряда, 19 часа

ТРУБАДУР

ОПЕРА ОТ ДЖУЗЕПЕ ВЕРДИ

ЗА ОПЕРНИЯ ТЕАТЪР

След успешното си гостуване през 1973 г. с оперите „Ловци на бисери“ на Бизе и „Травиата“ на Верди, и балети „Сънят на моряка“ от Лауренциу Профета, отново ни гостува Оперният театър от град Констанца, СР Румъния, с който Русенската опера има отдавна творчески и приятелски контакти. Договорът за сътрудничество между два театъра предвижда и обменни гостувания, които преминаха на високо художествено ниво и при голям интерес на публиката от Русе и Констанца.

Оперният театър на древния черноморски град Томис има вече двадесет годишна история и при все, че не е сред водещите в съседна Румъния, развива богата и интересна дейност, която го отличава чувствително от останалите оперни институти. В репертоара му са включени както произведения на световната оперна и балетна класика и националната школа, така и образци на други музикално-сценични жанрове: оперети, мюзикли, много рецитали (вокално-инструментални и хореографски), вечери на поезията и музиката и др. Голям дял от продукцията на Операта в Констанца заемат музикално-образователните спектакли и концерти, предназначени за младежи, ученици и най-широк кръг от трудещи се. През летния туристически сезон, който трае три месеца, театърът програмира и много представления на открито за румънските и чуждестранните гости в Констанца, Мамая и другите

В ГРАД КОНСТАНЦА

курортни центрове. В постоянния му репертоар вече години наред присъствуват редица най-известни творби на автори като: Верди, Пучини, Росини, Бизе, Гуно, Калман, Лехар, Щраус, Асафиев, Василенко и други. С голяма отговорност се работи и над съвременния румънски репертоар, над оперите, оперетите и балетите на Герасе Дендрино, Михаил Жора, Корнел Трайлеску, Марциан Негра и други автори.

През последните сезони при театъра се сформираха студийна опера, камерен оркестър и струнен квартет, чиито популярни програми са адресирани предимно към учениците и студентите от града.

От три години оперният театър в Констанца е домакин и въдържител на една хубава инициатива: „Дните на оперното и балетно изкуство“. През м. март 1976 г. в тях участва и Русенската народна опера, която с трите си постановки „Лето 893“ от П. Хаджиев, „Съвременен балет“, „Мадам Бъттерфлай“ от Пучини и концерта на първите си солисти отбеляза един от върховете моменти на този фестивал.

С настоящето си гостуване на 11, 12 и 13 април т. г. с постановките на историческата музикална драма „Крал Истрос“ от Юлиус Сарвади, класическия балет „Дон Кихот“ от Лудвиг Минкус и Вердиевия „Трубадур“ Оперният театър от Констанца връща втората визита на Русенската опера с три от най-значителните си постановки от последните сезони.

О. С.

11 април, понеделник

Начало 19 часа

КРАЛ ИСТРОС

Опера в 3 действия

Либрето Себастиан Попеску и Костика Гиня

Музика ЮЛИУС САРВАДИ

диригент:

ЮЛИУС САРВАДИ

режисьор:

КАРМЕН ДОБРЕСКУ

хореография:

БОРИС КОБАСНИАН

сценография:

ХОРЯ ПОПЕСКУ

хореография: МИРЕЯ САВОПОЛ

помощници на режисьора: Аида Абаджиев—Хартия и Виктор Аксинте.
суфльор: Жан Стаматиаде

пианисти — корепетитори: Розалия Валсан и Мирча Еманди

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ

КРАЛ ИСТРОС

АНАТОЛ КОВАЛИ

ЛАРИС

АИДА АБАДЖИЕВ
— ХАРТИА

ЗИРАКС

ШЕФАН СТОЙКА

КРАС

ИЛИЕ ГАНЦОЮ

ВЕЛИКИЯ ЖРЕЦ

ИОСИФ БУЙБАШ

ОРЕДА

БУКУРА ИОРДАКЕСКУ

АВАКИС

ВИКТОР АКСИНТЕ

ЗУРИНА

МАРГАРЕТА АНДРИЕСКУ
— ТОМАЗИАН

СТОРИЛО

СОФРОНИЕ КАДАРХУ

ПАЛУРОС

ЮЛИУ ПУШКАШУ

ДРИЛДКИЗО

КОНСТАНТИН ЮРАСКУ

САМИРОС

ВАСИЛЕ ПАСКАЛИ

ПЪРВИ ВОИНИК

ДЖОРДЖЕ ИОНЕСКУ

ВТОРИ ВОИНИК

ДУМИТРУ БЪСКА

Първо изпълнение на 28 май 1976, Костанца

Действието се развива в крепостите на древните племена гети и даки, разположени по десния бряг на река Истр, между старата река и Понт Евскинос (Черно море).

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ — Коронация в една от крепостите на даките. Народът избира за свой крал младия Истрос. Гости на тържеството са: кралят на Дженукла, Зиракс, жена му Зурина, неговият съветник Сторило с дъщеря си Ларис. Тук са и гръцките пратеници Авакис и Палурос, военачалникът Дрилджизо, дясната ръка на Истрос, мно го граждани, жреци, слуги, народ.

Придружени от весталки, Великият жрец на даките поднася даровете на бог Замолкс. Новоизбраният крал дава пред всички клетва за вярност. В знак на приятелство кралят на гетите Зиракс поднася на Истрос златен жезъл.

Истрос среща погледа на младата Ларис и развълнуван ѝ кимва с глава. Единствен Авакис забелязва смуцението на двамата влюбени.

Младият крал любезно кани всички гости да разгледат крепостта. Останали сами, Ларис и Зурина оживено коментират празненството. Девойката споделя пред Зурина любовта си към Истрос.

Сторило кани кралицата да отиде при краля, който я очаква. Пристигат Авакис и Палурос, които говорят на Ларис за безгрижни те детски години, прекарани в радостни игри. Спомените им са прекъснати от шегите на група девойки, дошли да отведат със себе си Ларис.

Авакис, който тайно обича Ларис, се измъчва от ревност. Палурос предпазливо го предупреждава да крие от Истрос чувствата си към момичето. Гостите се връщат в двореца. Младият крал ги черпи с вино, а после се обръща към Авакис и в знак на приятелство му предлага да замине за Дженукла, където може да остане до края на живота си като гост на крал Зиракс. Авакис се опитва да се противопостави на решението на краля, но е спрял от благоразумния Палурос. Никой от гостите не забелязва този малък инцидент. Всички се обръщат към Сторило, който е вдигнал тост за приятелство и мир. Започват радостни танци, които се прекъсват от Авакис, който открито въстава срещу Истрос.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ В крепостта Дженукла жените очакват своите мъже, които са спечелили поредната битка с врага. Ларис пее за любовта си към Истрос. В този миг младият крал идва при своята любима. Скрити в мрака, Авакис и Палурос наблюдават любовната идиллия. Авакис съжелява за неосъществената си любов към Ларис и про

клина жестоката съдба. Чува се шум. Пристигат момичетата от двора, които заобикалят Ларис. Авакис излиза от укритието си и се открива на Ларис. Изплашената девойка се опитва да избяга, но попада в прегръдките на Истрос, който я успокоява. Сторило говори на Ларис, че е дошло време да се омъжи и ѝ предлага за съпруг Авакис. Възмутена от предложението му, Ларис побягва.

Зиракс съветва младия крал да посрещне с мир идващите в Дакия римляни. Истрос се оттегля. Кралят на Дженукла забелязва смущението на присъстващия в залата Авакис и го попитва какво се е случило с него. Гъркът му разкрива любовта си към Ларис, но е прекъснат от влизането на Сторило, който съобщава за изчезването на девойката.

Избягалият от двореца на Зиракс, Ларис и нейната стара дойка Ореда се спират за малко да починат. Едва са успели да се измъкнат от преследващите ги войници на Зиракс, старата Ореда няма повече сили да бяга и иска да се завърне в двореца, за да умре там, където се е родила. Преди да се раздели с нея, Ларис я моли да ѝ изпее любимата ѝ приспивна песен.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ. Изминали са двадесет години, през които Истрос мъдро и справедливо е водил своя народ. Ларис, която в своето бягство е достигнала до него, е обичана и уважавана кралица на даките и майка на младия Самирос, надеждата на Истрос. Ето, че нова опасност заплашва мирния живот на кралството. Към Истрос отново настъпват варварски племена. Заедно със своите другари, Самирос е готов да брани родината си. Военоначалникът Дрилджизо съобщава, че римски легион се е отправил към главната крепост на Истрос. Пристигат двама вестоносци от Дженукла. Това са... Авакис и Палурос, чиято поява тук, след двадесет години смущава всички. Авакис съобщава печална вест: вражеските пълчища заплашват сигурността на гетите. Зиракс моли Истрос за бърза военна помощ.

Дрилджизо съобщава на Истрос плана за предстоящия бой. Авакис предлага на краля услугите си. Истрос го приема във войската си, но коварният грък скоро открива намеренията си. В тишината на нощта той се изкачва на крепостната стена и с факли решава да открие пътя на врага, но в този момент е забелязан от Истрос.

Най-сетне варварските племена са отблъснати. Истрос приема римския пратеник Крас, който му предава почетния знак на Рим за неговата храброст, за победата му над нашествениците.

12 април, понеделник

Начало 19 часа

ДОН КИХОТ

балет в 3 действия (5 картини) и пролог
либрето Мариус Петипа
по мотиви от едноименния роман на Сервантес

музика ЛУДВИГ МИНКУС

хореография и режисура:

МИРЕЙ САВОПОЛ

диригент:

ГЕОРГЕ СТАНЧУ

сценография:

ШЕРБАН ЖИАНУ

балетмайстор — асистент:

ФАНИКА ЛУПУ

балетмайстор — педагог:

ГЕОРГЕ МОЦПАН

пианист — корепетитор:

МИРЧА ЕМАНДИ

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

ДОН КИХОТ

РАДУ ДОГАРУ

САНЧО ПАНСА

КОНСТАНТИН ПИНТЯ

КИТРИ

ИСАБЕЛА АГУЛЕТИ

БАЗИЛ

ГЕОРГЕ МОЦПАН

МЕРСЕДЕС

РОДИКА РАЙЧУ—УРЕТИ

ЕСПАДО

ФАНИКА ЛУПУ

ПРИЯТЕЛКИ НА КИТРИ

ИЛЕАНА ДУМИТРЕСКУ

ДОРА КАРПОВ

ПРИЯТЕЛИ НА БАЗИЛ

ДИОНИСИЕ НИКОЛАЕ

БОГДАН КОНДУРАЦИАНУ

АМУРЧЕ

ИЛЕАНА ДУМИТРЕСКУ

КАМАЧО

ДУМИТРУ ПОПЕСКУ—ЧОАТА

СОЛИСТИ НА ЦИГАНСКИЯ ТАНЦ

РОДИКА РАЙЧУ

— УРЕТИ

ВАЛЕНТИН ИОНЕСКУ

ГОСТИЛНИЧАР

ИОН СГАВЕРДЯ

първо изпълнение на 14 декември 1869 г. в Большой театър, Москва,
премиера в Костанца на 19 януари 1977

ПРОЛОГ. СЕЛЦЕТО ЛА МАНЧА. Стая в домъ на бедния идалго Алонсо Кехада, който след като е прочел стотина рицарски романи си е въобразил, че е благородния рицар Дон Кихот, пред когото пред-
стоят много славни подвизи и приключения.

По пътя към приключенията Дон Кихот среща най-напред „Злат-
ния шлем“ на кавалера Мандрен, слиза от коня си Росинант и иска
да получи шлема. Раздразнен от дързостта на Дон Кихот, кавалерът
му отказва. Рицарят атакува Мандрен, който уплашен избягва и из-
губва шлема си. Дон Кихот го взема и щастлив потегля отново на
път... Но Мандрен не е никой друг освен бедният селски бръснар, кой-
то за да се запази сух от летния дъжд си е сложил един бронзов ле-
ген на главата...

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ. ПЛОЩАД В БАРСЕЛОНА. Сред многолюдни-
та тълпи от торгедори, музиканти, танцьори, зпелачи, търговци и
младежи влюбени двойки е и хубавата Китри, дъщеря на един гостилни-
чар от града, която обича младия Базил. Само, че баща ѝ иска да я
омъжи за младия барселонски богаташ Камачо.

На площада пристигат Дон Кихот и верният му оръженосец Сан-
чо Панса. Рицарят веднага взема под свое покровителство двамата
влюбени. Силно развълнуван от хубостта на Китри, Дон Кихот я взе-
ма за любимата от своите сънища — Дулсиней де Тобосо. Всички се
надсмиват над ухажванията на рицаря.

Младият Базил иска ръката на Китри от баща ѝ, но получава
груб отказ. Гостилничарят, който вярва, че Дон Кихот е богат, иска
да се възползува от грешката си с него и не след дълго го изпосоява
с поче ната тигла „Рицар на печалния образ“. Това предизвиква нов
възрив от смях, шеги и закачки сред събралите се на площада млади
хора и много от тях не забелязват бягството на двамата влюбени Кит-
ри и Базил. Веселието се прекъсва от решението на Гостилничаря и
Дон Кихот да открият бегълците.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ — ПЪРВА КАРТИНА.

МАЛКА ТАВЕРНА (кръчма), в която са намерили убежище избягалите влюбени и техните приятели Еспадо и Мерседес, последвани от цяла група млади хора. Скоро тук пристигат Камачо и Гостилничаря. Те грабват насила Китри, която отчаяно се съпротивлява. За да спаси любимата си, Базил си послужва с хитрост: заявява на Гостилничаря, че е готов да се самоубие от отчаяние и пада на земята. Дон Кихот, който междувременно е пристигнал, казва на Бащата на Китри, че трябва да изпълни последното, предсмъртно желание на младежи. Гостилничарят дава думата си. В следващия миг Базил, като се възползва от суматохата става, грабва годеницата си и избягва пред очите на смаяните присъстващи в таверната. Преследвачите отново тръгват на път.

ВТОРА КАРТИНА. КРАИ ЕДИН ЦИГАНСКИ ТАБОР в околностите на Барселона. Преследвачите настигат бегълците и Гостилничарят заставя дъщеря си да се омъжи за Камачо. Напразно Дон Кихот се опитва да го окуражи като му предлага своята рицарска помощ.

В една от циганските шатри на табора двамата стават свидетели на ужасна сцена на ревност. Дон Кихот смело се намесва и тук спасява жертвата. една циганка, станала причина за свадата.

Следва ново приключение — по пътя се **появяват** „страшни гиганти“, с които Дон Кихот започва ръкопашен бой. Санчо гледа смутен тази странна битка с вятърните мелници.

ТРЕТА КАРТИНА. РИЦАРЯТ И НЕГОВИЯТ ОРЪЖЕНОСЕЦ СПЯТ. На Дон Кихот се присъняват най-различни образи, сред които са ангелчетата и Дулсинея.

Дон Кихот се събужда и вижда Гостилничаря, Китри и Камачо, които го карат на гоним.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ. НА ГОДЕЖА НА КАМАЧО И КИТРИ са покани много гости. Сред тях се появява един маскиран кавалер, който предизвиква Камачо на дуел. Това е Базил, който е дошъл за своята Китри. Дон Кихот е отново тук, за да помогне на правдата и любовта. Камачо е победен от рицаря. Настава всеобщо веселие и никой не забелязва, че Рицарят на печалния образ и неговия оръженосец са си отишли...

13 АПРИЛ, СРЯДА.

НАЧАЛО 19 ЧАСА.

Т Р У Б А Д У Р

Опера в 4 действия (8 картини)

Либрето Салваторе Камарано и Леоне Бардаре
по едноименната пиеса на Антонио Гарсиа Гутиерес

Музика ДЖУЗЕПЕ ВЕРДИ

диригенти:

ГЕОРГЕ СТАНЧУ

ТИБЕРИУ ПОПОВИЧ

режисьор:

ЖАН РЪНЗЕСКУ,
заслужил деятел на
изкуствата

хормайстор:

БОРИС КОБАСНИАН

сценография:

РОЛАНД ЛАУБ

хореография:

МИРЕИ САВОПОЛ

концертмайстор:

ДЖИКА СТЕФАНЕСКУ

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

ГРАФ ДИ ЛУНА

ВИКТОР АКСИНТЕ

ЛЕОНОРА, дворцова дама

РОМФИЛИЯ РАДУ

АЗУЧЕНА, циганка

МАРГАРЕТА АНДРИЕСКУ

— ТОМАЗИАН

МАНРИКО, трубадур

ИЛИЕ ГАНЦОЮ

ФЕРАНДО, стар воин

ИОСИФ БУИБАШ

ИНЕС, приятелка на Леонора

ИРИНА ИОНЕСКУ

РУИЦ, приятел на Манрико

ЮЛИУ ПУШКАШУ

СТАРИЯ ЦИГАНИН

ИОН ЧОБАНУ

Премиера на настоящата постановка на 15 декември 1970.

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Първа картина

ПРЕД ЗАМЪКА НА ГРАФ ДИ ЛУНА. Наближава полунощ. Старият дворцов началник Ферандо тревожно призовава — „На стража!“. Той разказва на войниците старата, забравена история на бащата на граф ди Луна.

Графът имал двама сина. Една нощ стара циганка се промъкнала в замък и омагьосала по-малкия от тях. Старата циганка била изгорена на клада, ко дъщеря ѝ се заклела да отмъсти на Графа. Тя откраднала детето. Стариият граф починал от скръб, но на смъртния си одър заклея по-големия си син да търси своя брат. Ферандо разказва и за поверието, че духът на старата циганка се е превърнал в кукулочка. Обзети от суеверен ужас, стражите се разбягват.

Втора картина

ПРЕД КНЯЖЕСКИЯ ЗАМЪК. Дворцовата дама Леонора очаква любимия си — трубадура Манрико. Тя открива пред приятелката си Инес тайната на своето сърце. Разтревожена за съдбата на Леонора, Инес се опитва да я предпази от тази безразсъдна любов. Край замъка се появява граф ди Луна. Той обича Леонора и идва да ѝ открие чувствата си, но е възпрян от песента на неизвестен съперник. Леонора влиза и радостно се втурва към графа, когото е взела за Манрико. В този момент се появява и той. В него ди Луна открива своя политически противник — Манрико, предводителят на въстаническата армия. Обезумял от ревност граф ди Луна настоява шпегата да разреши спора им.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Трета картина

ОКОЛО ОГЪНЯ В ЦИГАНСКИЯ ТАБОР стоят Азучена и нейният син Манрико. Когато остават сами, Азучена разказва на Манрико, че бащата на граф ди Луна е причина за изгарянето на нейната майка, а тя за да му отмъсти е откраднала детето му. Заради смъртта на майка си Азучена решава да изгори графското дете, но в бързината разбира, че е хвърлила в огъня собствения си син. Манрико е смутен... не е ли той истински син на своята майка? Азучена бърза да разсее смущението му.

Вестител донесе писмо на Манрико, в което му съобщават — Леонора, излъгана, че Манрико е убит на дуела с граф ди Луна е решила да постъпи в манастир.

Манрико бърза да предпази любимата си от скръбното ѝ решение.

Четвърта картина

ПРЕД МАНАСТИРА. Граф ди Луна също е дошъл, за да отвлече Леонора. Започва церемонията. Леонора се отправя към олтаря заедно с монахините. Графът ѝ препречва пътя. Неочаквано идва Манрико и отвежда със себе си Леонора

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Пета картина

ВОЙНИЦИТЕ НА ГРАФ ДИ ЛУНА СА ОБГРАДИЛИ КАСТЕЛОР, където се намират Леонора и Манрико. Графът се готви в зори да нападне замъка.

Войниците на Графа залавят Азучена, която се навъртва около лагера. Фернандо познава, че това е дъщерята на старата циганка, която е откраднала детето. Азучена моли да я пуснат да намери сина си Манрико. Но граф ди Луна, като разбира, че тя е откраднала неговия брат и че е майка на Манрико, я осъжда на смърт.

Шеста картина

В ЗАМЪКА КАСТЕЛОР. Леонора и Манрико са щастливи, но обсадата на граф ди Луна помрачавя тяхната радост. Руиц съобщава на Манрико, че войниците на Графа се готвят да хвърлят на кладата заловената от тях циганка. Манрико открива на Леонора, че тази циганка е негова майка. Той вдига на крак своите войни, за да спаси Азучена.

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ

Седма картина

ПРЕД ЗАТВОРА. Войската на Манрико е разбита. Той и Азучена са пленени. Леонора, съпроводена от Руиц, идва да спаси Манрико. Тя моли Графа да пощади нейния любим, в замяна на което му обещава да му стане жена. Граф ди Луна отменя заповедта за наказанието и разрешава на Леонора да се срещне за последен път с него. Но преди да влезе в кулата, без да разбере ди Луна, тя поглъща отрова.

Осма картина

В ЗАТВОРА. Азучена и Манрико очакват смъртта си. Неочаквано се появява Леонора и съобщава на своя любим, че е спасен. Тя го моли да бяга, но Манрико иска да знае цената на своето спасение. Той обвинява Леонора в измяна, но когато вижда, че силите я напускат, разбира истината. Влезлият граф, виждайки, че Леонора е мъртва, заповядва да хвърлят Манрико на кладата.

Пробудена от гласа на Манрико, Азучена търси своя син. Граф ди Луна тържествуващо ѝ сочи кладата. Но скоро с ужас разбира от Азучена, че е станал причина за смъртта на собствения си брат. Найсетне майката на Азучена е отмъстена...

АРТИСТИ — СОЛИСТИ:

Аида Абаджиев — Хартия
Маргарета Андриеску—Томазиан
Николина Кърстя
Вероника Дякону
Мария Доробанцу
Якобина Влад—Филип
Ирина Попеску
Букура Йордакеску
Маргарета Николеску
Габриела Тофанел Попеску
Габриела Циганашу—Попеску
Ромфилия Раду
Виктор Аксинте
Иосиф Буйбаш
Софроние Кадару
Николае Калинеску
Анатол Ковали
Илие Ганцою
Константин Юраски
Василе Паскали
Юлиу Пушкашу
Шефан Стойка

АРТИСТИ — РЕЦИТАТОРИ:

Нае Иванеску
Ники Попеску
Раду Тофанел Попеску

СОЛИСТИ НА БАЛЕТА:

Исабела Агулети
Дора Карпоь
Илеана Димитреску
Моника Олариу
Родика Раду—Урети
Богдан Кондурацяну
Фаника Лупу
Георге Моцпан
Думитру Попеску—Чоата

ХУДОЖЕСТВЕНО РЪКОВОДСТВО:

Директор:
КОСТИКА ГИНЯ

Диригенти:
ТИБЕРИУ ПОПОВИЧ
ГЕОРГЕ СТАНЧУ
САБИН ЦОЛЯ

Режисьори:
ИОН ДРУГАН
ДЖОРДЖЕ БАРБУЛЕСКУ

Драматург:
ИОАНА ПАЦЕ

Художник-сценограф:
ЩЕРБАН ЖИАЛУ

Хормайстор:
БОРИС КОБАСНИАН

Балетмайстор:
МИРЕИ САВОПОЛ

Корепетитори: Мирча, Еманди, Кармен Гутуляну, Розалия Валсан.
суфлор: Жан Стаматиаде; помощници на режисьора: Стере Караяни
и Ион Апостол, зав. продукция: Елена Расой.

Концертмайстор: Джика Стефанеску

Актьори — рецитатори:

НАЕ ИВАНЕСКУ
НИКИ ПОПЕСКУ
РАДУ ТОФАНЕЛ ПОПЕСКУ

Солисти на балета:

ИСАБЕЛА АГУЛЕТИ
ДОРА КАРПОВ
ИЛЕАНА ДУМИТРЕСКУ
МОНИКА ОЛАРИУ
РОДИКА РАДУ — УРЕТИ
БОГДАН КОНДУРАЦИЯНУ
ФАНИКА ЛУПУ
ГЕОРГЕ МОЦПАН
ДУМИТРУ ПОПЕСКУ — ЧОАТА

Текст на програмата:
ИОАНА ПАЦЕ И АУРЕЛ ВАЛСАН

Редакция и превод:
ОГНЯН СТАМБОЛНОВ

Корица:
ВЕЛИМИР ПЕТРОВ

Технически редактор
ЖЕКО ВАСИЛЕВ



